

KANI (35) *ai*

a *jasne*.

sg m N kani (1). ◇ *f N kania* (3), *kani(a)* (9). ◇ *G kani(e)j* (17). ◇ *A kanią* (2). ◇ *I kanią* (1). ◇ *n N kani(e)* (1). ◇ *G kani(e)go* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. *Przymiotnik od „kania”*; *milvinus Mącz, Calep, Cn* (4) : *Milvinae plumae, Kánie pierze. Mącz* 221d; *Albo weźmi kurzey żołci/ węgorzowey/ orley/ Sępiey/ kániey/ iáftrząbiey SienLek* 65; *Calep* 662a.

W przen: G sg n w funkcji okolicznika sposobu: »kaniego« = jak kania, nisko przy ziemi (1) : *A ten fláchetny Sokoł narodu ludzkiego/ Mogąc buiác wyfoko wlecze fie Kániego. Tuż nád zyemią nizyuczko RejWiz* 65v.

2. *Zestawienia w funkcji nazw botanicznych* (31) :

»kania noga« = *Plantago coronopus L. (Rost)*; *pes milvi Mącz* (3): *Pes milui. Kania noga. Gaierfulz. FalZioł* I 112d, +4c; *Mącz* 293d.

»kania przędza« = *Cuscuta epilinum Weihe, C. europaea L. et C. epithimum L. Murr. (Rost)*; *kiananka, roślina pasożytnicza z rodziny kianankowatych (Cuscutaceae)*; *cuscuta FalZioł, SienLek; cassuta, epithimum, podagra lini Cn* (28): *Wodka Kaniey przędze. FalZioł* +5b; *Wezmi łoku boragowe⁸⁰ poł kwarty/ ieleniego ięzyku/ kaniey przędze/ rowno każdego po poł garłci FalZioł* I 17c, I 2b, 28c, d [2 r.], *żp, 29a* [4 r.] (26); *Kánia przędzá/ Cułcuta, Flachs feyden SienLek* 231v, X2.

Synonimy: »kania przędza«: kiananka, kanszuch.

AL